ΕΤΟΣ Ε'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1888 ΑΡ. 167

Συνδρομὴ ἐτησία
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ φύλλου καταχωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. *ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ* —Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΝ ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΒΟΗΣΟΜΑΙ.

Ἀπεφασίσθη τέλος ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν παγκύπριον ὑπόμνημα ἀπέλθῃ καὶ δώσῃ ἰδίαις χερσὶ παγκύπριος πρεσβεία. Τὸ τοιοῦτο συνάδει πρὸς τοὺς πόθους καὶ εὐχὰς τῶν κατοίκων, διὸ καὶ χαρμοσύνως ἐγένετο ὑποδεκτὴ ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τοῦτο ἐκλεχθείσης ἐπιτροπῆς. Πλὴν «ἐν τῇ χειρὶ καὶ οὕτω βοήσομαι», λέγει μία παροιμία. Ἀπὸ τῆς θεωρίας πρόκειται νὰ μεταβῶμεν εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ ἀνάγκη νὰ φροντίσωμεν τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα. «Δεῖ δὴ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι». Ἀρκετὰ ἐδούλευσεν ἡ γλῶσσα καὶ ὁ λάρυγξ καὶ ὁ κάλαμος· πρέπει τώρα νὰ δουλεύσῃ ἢ μᾶλλον νὰ παλαίσῃ καὶ ἡ χεὶρ μὲ τὸ βαλάντιον. Τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶνε ὅμοιον τῶν πολλῶν ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα ὅταν πρόκειται περὶ συζητήσεως δυνάμεθα νὰ συζητῶμεν καὶ ἀκαδημαϊκῶς μάλιστα ἐντὸς καφενείων, ὅταν ὅμως πρόκειται περὶ ἐνεργείας, στρέφομεν ἀμέσως τὰ νῶτα καὶ ἄλλοι μὲν τὸν ἀγρὸν ἄλλοι δὲ τοὺς βόας ἀπερχόμεθα δοκιμάσαι. Πρόκειται περὶ ζωῆς ἢ θανάτου· πρόκειται περὶ ἀναστάσεως ἢ ταφῆς. Εἶνε ὁ τελευταῖος κατὰ τοῦ ὀλέθρου ἀγών· εἶνε ἡ τελευταία κατὰ τῆς καταστροφῆς μάχη. Ἐμπρὸς λοιπόν! Ἂς προβάλωμεν στῆθος ἢ μᾶλλον βαλάντιον γενναῖον. Ἂς ἐκταθῇ ἡ χεὶρ ἀφοῦ προηγουμένως βυθισθῇ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς γενναιοδωρίας, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἂς καταλερωθῇ καὶ τὸ βαλάντιον.

Καὶ πρῶτον μὲν ἔχομεν τοὺς ἀρχιερατικοὺς θρόνους οἵτινες θὰ συνεισφέρωσιν ἕκαστος ὅ τι εἶνε δυνατὸν ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεπές. Δεύτερον ἔχομεν τὰ Μοναστήρια, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ὑστερήσωσι τοῦ καθήκοντος τούτου καὶ πρῶτος ἐδήλωσε, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, τὴν καλήν πρὸς τοῦτο διάθεσίν του ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος Κύκκου κ. Σωφρόνιος, ὁ ἀξιεπαίνως διέπων τὰ τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς. Τρίτον ἔχομεν τὰς Ἐκκλησίας, αἵτινες τὸ κατὰ δύναμιν δέον νὰ συνεισφέρωσι καὶ τέταρτον ἔχομεν τοὺς δυναμένους, φιλοπάτριδας λαϊκοὺς καὶ κληρικούς, οἵτινες προθύμως λύσωσι τὸ βαλάντιον πρὸ τῆς ἱερᾶς ταύτης πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεως. Ἀλλὰ πῶς καὶ ὑπὸ ποίων δέον νὰ ἀθροισθῶσιν αἱ συνδρομαί;

Ἐὰν ἦτο δυνατόν, χάριν τοῦ νὰ μὴ ἐπέλθῃ βραδύτης εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς πρεσβείας, νὰ ἐνεργηθῇ ἕν δάνειον καὶ ἀμέσως νὰ ἀρχίσῃ ἡ συνάθροισις τῶν συνδρομῶν θὰ ἦτό τι καλόν, πλὴν τὸ τοιοῦτο θὰ προσκρούσῃ ἀμέσως εἰς πολλά, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν. Ἡμεῖς λοιπὸν θεωροῦμεν ἀναγκαῖον ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν συσκέψει μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν ἀφοῦ προϋπολογίσῃ τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης νὰ ἀνοίξῃ καταλόγους, ἐφ' ὧν, ἀφοῦ σημειωθῇ πρῶτον τὸ κατὰ δύναμιν ποσόν, ὅπερ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν θρόνων καὶ τῶν μοναστηρίων, νὰ σημειωθῇ καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ δύναται ἑκάστη Ἐκκλησία νὰ δώσῃ, καὶ νὰ ὁρισθῶσι κατόπιν κατάλληλα πρόσωπα νὰ περιφέρωσι κατὰ διαμερίσματα τοὺς ὑπογεγραμμένους τούτους καταλόγους, διὰ νὰ εἰσπράξωσι τὰς συνδρομάς. Κατόπιν δὲ οἱ αὐτοὶ κατάλογοι, ἢ ἄλλοι, νὰ παρουσιασθῶσι καὶ εἰς τοὺς δυναμένους νὰ συνεισφέρωσιν ὅ τι ἕκαστος προαιρεῖται.

Τοιοῦτόν τινα τρόπον θεωροῦμεν ἡμεῖς κατάλληλον πρὸς συνάθροισιν τῶν συνδρομῶν, ἐὰν δ' ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθῇ ἢ γνωρίζῃ ἄλλον καταλληλότερον ἂς προβῇ, διότι δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν. Πρὸς τούτοις εἶνε ἀνάγκη νὰ γνωρισθῇ ἐγκαίρως ποῖον ποσὸν εἶνε δυνατὸν νὰ εἰσπραχθῇ ἐν τῷ τόπῳ, ὥστε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ ζητήσωμεν τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων φιλοπατρίδων πατριωτῶν, ζώντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἀφοῦ ἐνεκρίθη ἅπαξ ἡ ἀποστολὴ πρεσβείας, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν προβαίνομεν καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας ταύτας, ὧν ἄνευ οὐδέν ἐστι γενέσθαι.

ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩ.

Δὲν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἀκολουθήσωμεν ἐφέτος καὶ ν' ἀναδημοσιεύωμεν ἐν συνεχείᾳ τὰ τοῦ νομοθετικοῦ μας. Θὰ ἀρκεσθῶμεν μόνον εἰς τὸ νὰ δημοσιεύσωμεν κατόπιν ποῖα νομοσχέδια ἐψηφίσθησαν ὡς καὶ αὐτὰ τὰ νομοσχέδια ἐν περιλήψει. Τοῦτο δέ, διότι ὄντες ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι ὅτι οὐδὲν ἄξιον λόγου εἶνε δυνατὸν νὰ γείνῃ, οὐδὲ ἀνταποκριτὴν ἐφροντίσαμεν νὰ ἔχωμεν ἐν τῷ Νομοθετικῷ.

Κατὰ καθῆκον ὅμως λίαν προσεκτικῶς ἀναγινώσκομεν τὰς ἐν τῇ συναδέλφῳ «Φωνῇ» δημοσιευομένας συζητήσεις ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων πρὸς πᾶσαν κατὰ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ μομφήν, ὑπολανθάνουσαν ἐν ταῖς συζητήσεσι τῶν μὴ αἱρετῶν μελῶν. Μετὰ πλείϛης ὅθεν εὐχαριϛήσεως ἀνέγνωμεν ἐσχάτως ἔντονον διαμαρτύρησιν τοῦ ἀξιότ. βουλευτοῦ Λεμησσοῦ—Πάφου κ. Ι. Δ. Καρεμφυλάκη πρὸς τὸν δικηγόρον τοῦ Στέμματος κ. Κόλλυερ παρενείραντα ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν πυροβόλων δασμοῦ» ὑποϛηρίξει του, τὴν μομφὴν ὅτι, «εἰς τὸν λαὸν ἐδόθη μέτρον, ὅπερ ὀλίγον ἐννοεῖ καὶ ὅπερ ὀνομάζεται ἐλευθερία· συνεπείᾳ δὲ τούτου ἡ ἀϛυνομία ἔχει ἔν τινι μέτρῳ δεδεσμευμένας τὰς χεῖρας»

«Ἀπὸ τῆς συϛάσεως τοῦ Νομοθετικοῦ—ἀπαντᾷ ὁ κ. Καρεμφυλάκης—οὐδέποτε, νομίζω, ἠκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ πικροτέρα καὶ δριμυτέρα εἰρωνεία ἐκείνης, ἣν ἐξήνεγκε πρὸ μικροῦ ὁ ἔντιμος δικηγόρος τοῦ Στέμματος κατὰ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Εἶπεν ὅτι ἐχορηγήθη εἰς αὐτὸν τηλικοῦτον μέτρον ἐλευθερίας, ἧς δὲν ἦτο ἄξιος καὶ ὅτι δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ αὐτήν. Παρεκτείνω τὴν ἔννοιαν καὶ λέγω ὅτι ὁ ἀφορισμὸς οὗτος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ εἶνέ τι πλέον ἢ εἰρωνεία, εἶνε ὕβρις, ἣν οὐδαμῶς δυνάμεθα νὰ ἀνεχθῶμεν καὶ καθ' ἧς ἐξ ὀνόματος πάντων ἀντιτάσσω διαμαρτύρησιν τὴν μᾶλλον ἔντονον, τὴν μᾶλλον ἐπίσημον. Τὸ βαρὺ νόσημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ αἰτίαν καὶ γένεσιν ἔχει τὴν ἐν παντὶ ποικιλότροπον δέσμευσιν, τοῦτο δὲ κυρίως ἀποτελεῖ τὸ δικαιότερον καὶ βασιμώτερον τῶν παραπόνων αὐτοῦ. Ποῦ καὶ πότε εἰσακούεται ἡ φωνὴ αὐτοῦ, καὶ ποσάκις δὲν ἀποπνίγεται αὕτη ὑπὸ τῶν ἀπειραρίθμων περιορισμῶν; Ἴσα ἴσα πάσχομεν ὑπὸ πολιτικῆς ἀσφυξίας. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναπνεύσωμεν, οὐδὲ νὰ κινηθῶμεν ἐλευθέρως οὔτε ἐδῶ ἐν τῇ Βουλῇ, οὔτε ἐν τοῖς Δημοτικοῖς Συμβουλίοις, οὔτε ἐν τοῖς Ἐπαρχιακοῖς καὶ μάλιστα τῷ Κεντρικῷ Ἰδαρέ. Ἐκεῖνο ἄρα ὅπερ ἐλλείπει ἡμῖν, εἶνε ἡ ἐλευθερία, καὶ ἐκεῖνο οὗτινος ἀπόλυτον ἔχομεν χρείαν ἵνα ὀρθοποδήσωμεν, οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ ἡ τοσοῦτον καλῶς νοουμένη καὶ τόσῳ ἀκριβῶς ἐκτιμωμένη παρ' ἡμῖν πραγματικὴ ἐλευθερία. Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ παρέκβασιν . . . Ἀναλογώτερα μέτρα, λέγει ἐν τέλει ὁ κ. Καρεμφυλάκ.-θὰ ἦσαν κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην νομοσχέδια περὶ ἀγροτικῆς ἀϛυνομίας, περὶ διορισμοῦ ἐγχωρίων ὡς ἀξιωματικῶν καὶ τῶν λεγομένων ἐπιθεωρητῶν τῆς Ἀϛυνομίας, περὶ ὑποβολῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἄλλα παρόμοια. Μέχρις ἑνὸς σημείου ἐποχῆς ἦτο ἐνόσῳ ὁ τόπος εὑρίσκεται εἰς οἰκονομικὴν κρίσιν, δηλῶ ὅτι πάντα τὰ αἱρετὰ μέλη εἴμεθα ἀποφασισμένα νὰ καταψηφίζωμεν πᾶν νομοσχέδιον, ἔχον καὶ τὸν ἐλάχιστον φορολογικὸν χαρακτῆρα.

Συγχαίρομεν τῷ κ. Καρεμφυλάκῃ διὰ τὴν ἔντονον ταύτην λογικὴν καὶ ἀξιοπρεπῆ γλῶσσάν του δι' ἧς μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του ὑπερμαχεῖ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ὃν ἀντιπροσωπεύει

Ἐν τούτοις ὅμως φρονοῦμεν ὅτι ἐὰν διά τινος τρόπου ἦτο δυνατὸν νὰ περιορισθῇ ὀλίγον ἡ μεγάλη αὕτη χρῆσις τῶν ὅπλων, ὡς καὶ τῶν μαχαιρῶν, τὰς ὁποίας μεθ' ὑπερηφανείας πολλοὶ χωρικοὶ φέρουσι καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιδείξεως δεικνύουσιν αὐτάς, ἀρκετὰ ἐξεχούσας τῆς ζώνης των, θὰ ἔφερε νομίζομεν καλὸν ἀποτέλεσμα.

Καὶ δὲν παραδεχόμεθα μὲν ὅτι ἕν νομοσχέδιον, ἀπαγορεῦον τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς φύσει κακούργους ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράττωσι τὰ κακουργήματά των, οὐχ ἧττον ὅμως ἐπειδὴ τὰ περισσότερα τῶν κακουργημάτων διαπράττονται ἐν ὥρᾳ ἐξάψεως, ἢ μέθης ἢ καὶ ἀναβρασμοῦ αἵματος, ὅταν δὲν ἔχῃ ὁ ἐξαφθεὶς ἢ ὁ ἐρεθισθεὶς πρόχειρον τὸ ὅπλον ἢ τὴν μάχαιραν, θὰ ἔχῃ ἓν εὔσχημον μέσον ὑποχωρήσεως, ἢ θὰ εὑρίσκεται οὕτω πρὸ κωλύματος σωτηρίου, κωλύματος τοῦ ὁποίου μετ' εὐχαριστήσεως θὰ κάμνῃ κατόπιν μνείαν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ κωλυθείς. «Ὁ διάβολος νὰ τὰ τεριάσῃ—λέγει σχεδὸν πάντοτε ὁ διαπράξας τὸν φόνον—εὑρέθη καὶ τὸ ττουφέκι (ἢ τὸ μαχαῖρι) 'ς τὸ χέρι μου.» Ἐνῷ ἄλλος «ὁ Θεὸς ποὔδωκε καὶ δὲν εὑρέθη τὸ ριβόλβερ (ἢ τὸ μαχαῖρι) 'ς τὸ χέρι μου—λέγει—εἰδὲ θὰ ἔβλεπες.»

Συμφωνοῦμεν καὶ μετὰ τοῦ ἀξιοτ. βουλευτοῦ Λευκωσίας κ. Πασχάλη ὅτι «εἶνε λυπηρὸν διὰ τόπον τόσῳ μικρὸν ὅστις πληρόνει 30 χιλ. λίρας δι' Ἀστυνομίαν νὰ καταφεύγωμεν εἰς τοιαῦτα μέσα» καὶ ὅτι «διεπράχθησαν κακουργήματα καὶ μὲ πέτρας καὶ μὲ ματσοῦκες» καὶ ὅτι «δὲν δύναταί τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐμποδίζονται τὰ κακουργήματα διὰ τοιούτων μέσων» ἐπιχειρήματα τωόντι λογικώτατα, πλὴν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ κ. Σουέτεγχαμ ὅτι «ὅταν τις κρατῇ πυροβόλον καὶ προκληθῇ, ὑπάρχει μέγας πειρασμὸς ὅπως τὸ μεταχειρισθῇ.»

Εἴπομεν ὅμως καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι κάλλιστον θὰ ἦτο ἂν ὑπῆρχε τρόπος πρὸς περιορισμὸν τῆς καταχρήσεως τῶν ὅπλων καὶ μαχαιρῶν, τρόπος ἀποκλείων καθ' ὁλοκληρίαν πάντα φορολογικὸν σκοπόν, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ τοιοῦτος, διότι καὶ ἐὰν διακηρυχθῇ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὁπλοφορία ἢ ἡ μαχαιροφορία ἐπὶ ποινῇ προστίμου θὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ τοῦτο ἔχει τὸν φορολογικόν του σκοπὸν τὸ πρόστιμον, ἐξ ἄλλου δὲ μία τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γείνῃ. Ἄρα τὸ νομοσχέδιον φρονοῦμεν, ὅτι ὑπηγορεύθη ὑπὸ τῆς ἑξῆς ὀρθῆς σκέψεως: Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀσφαλείας εἶνε οἱ εὔποροι· οἱ τοιοῦτοι δὲ δύνανται νὰ ἀγοράζωσι χάριν ἀσφαλείας των καὶ ἀκριβᾶ ὅπλα, τὰ ὁποῖα βεβαίως, καθὸ εὔποροι, δὲν θὰ μεταχειρισθῶσι διὰ κακούργημα. Κακοῦργοι εἶνε οἱ δυστυχεῖς καὶ ἄποροι, οὗτοι δὲ δὲν θὰ δύνανται ν' ἀγοράζωσιν οὔτε εὐθηνὰ ὡς ἐκ τοῦ βαρέος φόρου εἰσαγωγῆς, οὕτω δὲ ὑπάρχει πιθανότης ὅτι κατὰ 50 τουλάχιστον τοῖς 100 θὰ ἐλαττωθῶσιν οἱ φόνοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καὶ πάλιν παράπονα κατὰ τοῦ καιροῦ. Ἀπὸ 20 ἡμερῶν καὶ εἰς πλεῖστα μέρη ἀπὸ μηνός, οὐδὲ σταγὼν ἔπεσε, τὰ δὲ σπέρματα ἐμαράνθησαν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἔμελλον ν' ἀναπτύξωσι τοὺς στάχυς καὶ καταστήσωσι τούτους παχεῖς καὶ μακρούς. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ ψυχρὸς βορρᾶς κατεξήρανε τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἡ δὲ κάμπη, ἀναφανεῖσα κατὰ τὰ μέρη Μεσαορίας καὶ Καρπασίου ἐπήνεγκε φθορὰν ὅσην οὐδ' ἡ ἀκρὶς προυξένει καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν.

⁂

Τὰ χάλκινα γρόσια, ὡς προεβλέπομεν, κατεπλημμύρισαν τὴν ἀγορὰν μας. Μετ' ἀθυμίας βλέπουσι τοῦτο οἱ ἔμποροι, ἀλλ' ἦτο ἑπόμενον, ἀφοῦ, ὡς πολλάκις ἐγράψαμεν περὶ τούτου, τὰ 180 χαλκ. γρόσια, τὰ ὁποῖα λαμβάνει τις εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λάρνακος ἢ Λευκωσίας ἀντὶ μιᾶς ἀγγλικῆς λίρας, ἐνταῦθα ἔχουσιν ἀξίαν 135 γροσίων ἀντὶ 132 ὡς τιμᾶται ἡ λίρα. Ἄρα, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἔχομεν ὑπερτιμημένον τὸν χαλκὸν ἕπεται ὅτι οὗτος θὰ συρρεύσῃ ὅλος ἐδῶ. Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς πλεονάσεως τοῦ χαλκοῦ καὶ ὄχι, ὡς φρονοῦν οἱ ἀνθιστάμενοι εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ νομίσματος, ὅτι τότε θὰ ἔχωμεν χαλκὸν πολὺν ὅταν γείνῃ ἡ ἀγγλ. 180 γρόσια. Ὀφείλει ἡ πόλις νὰ λάβῃ ἀμέσως κατάλληλα μέτρα ὡς πρὸς τοῦτο διότι ἐντὸς ὀλίγου ἡ πόλις καὶ τὸ διαμέρισμά μας θὰ ἀπορροφήσῃ ὅλον τὸν χαλκὸν τῶν ἄλλων πόλεων καὶ θ' ἀναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς νέαν ἔκδοσιν χαλκίνων γροσ. Εἰς Λευκωσίαν, καθ' ἃ πληροφορούμεθα, διὰ ν' ἀλλάξῃ τις μίαν ἀγγλ. λίραν μὲ χάλκ. γρόσια πρέπει νὰ περιφέρηται εἰς τὴν ἀγορὰν ὁλόκληρον ἡμέραν.

Ἐπειδὴ πλεῖστοι μὲν πολῖται δὲν θεωροῦσι καμμίαν ζημίαν τὸ νὰ ὑψωθῇ τὸ νόμισμα, πλεῖστοι δὲ πάλιν ἀνθίστανται εἰς τοῦτο, φρόνιμον θὰ ἦτο νὰ συνέλθωσιν ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἐκεῖ νὰ συζητηθῶσι καὶ ν' ἀναπτυχθῶσιν οἱ λόγοι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει ἑκάστη μερὶς τὴν ἰδέαν της καὶ νὰ ἐπέλθῃ μία διόρθωσις τῶν πραγμάτων, διότι, ὡς ἀποδεικνύεται ἤδη, ἐντὸς ὀλίγου θὰ φορτωθῇ ἡ ἀγορὰ καὶ οἱ χωρικοί μας ἀπὸ χαλκὸν καὶ μόνον χαλκόν.

⁂

Πλησιάζουν καὶ πάλιν αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Νάπας θὰ σμικρυνθῇ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονά μας ν' ἀκουσθῶσι καὶ πάλιν μέχρι τῶν Ἀθηνῶν. Εἶνε νομίζομεν ὁ κατάλληλος πλέον καιρός, ἐὰν τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τούτου δὲν παρεπέμφθη εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας, νὰ γείνωσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐνέργειαι ὅπως μὴ καὶ πάλιν παρέλθῃ ὁ καιρὸς χωρὶς νὰ γείνῃ τι. Δέον ἡ ἀπὸ πέρυσι σχηματισθεῖσα ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ (διότι οὐδεὶς νομίζομεν ὑπάρχει λόγος δι' ὃν ἀπηλλάχθη αὕτη τῶν καθηκόντων της) νὰ συνέλθῃ, προσκαλοῦσα μάλιστα καὶ τὰ δύο παραιτηθέντα ἔκτοτε μέλη, τῶν ὁποίων τὴν παραίτησιν δὲν πρέπει νὰ δεχθῇ, καὶ νὰ συσκεφθῇ ἐγκαίρως περὶ τοῦ ἔργου. Ἀρκεῖ πιστεύομεν πλέον ἡ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀναβολὴ τοῦ λίαν ἀναγκαίου τούτου ἔργου.

Σὺν τῷ ζητήματι ὅμως τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκη ἐπείγουσα εἶνε νὰ σκεφθῇ ἡ πόλις καὶ περὶ τοῦ ἀλληλοδιδακτικοῦ σχολείου ἁγ. Νάπας. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, πρῶτον μέν, ὡς ἐκ τῆς ἀθλίας θέσεως ἐν ᾗ εὑρίσκεται ἡ μία καὶ μόνη αἴθουσά του, περικλεισμένη ὡς φρενοκομεῖον ἐντὸς ὑψηλῶν τοίχων, οὐδεμία ἀνανέωσις ἀέρος εἶνε δυνατή, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους ὅθεν δέχεται τὸν ἀέρα ὑπάρχουν αἱ μεγαλείτεραι δυσωδίαι (ἀναγκαῖα, νεροχύται καζανίων κ. λ.) δεύτερον δέ, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναλόγου καταστάντος ὡς πρὸς τὸν χῶρον ἀριθμοῦ τῶν παίδων κατήντησε τῇ ἀληθείᾳ ἀνυπόφορον. Πολλοὶ ἀπεφάνθησαν κατὰ τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ σχολείου καὶ δημοσιεύομεν τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν πολιτῶν ὅπως ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια διὰ οἴκημα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας τὰ καθαροῦ ἀέρος δεόμενα φίλτατά των. Ἀρκεῖ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ αἰσθανθῇ ἀμέσως πόσον δυσώδης καὶ μολυσμένος ἀὴρ κυκλοφορεῖ ἐντὸς τοῦ σχολείου. Εἶνε κρῖμα, ἡ εὐάερος Λεμησσὸς νὰ ἔχῃ τοιοῦτο σχολεῖον. Τὸ ζήτημα τοῦτο θεωροῦμεν πλέον κατεπεῖγον τοῦ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων.

⁂

Λυπούμεθα πολὺ ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον κατεχωρίσθη ἐπιστολή τις καθαπτομένη τοῦ κ. Χάκκετ ὅλως ἀνακριβὴς καθ' ἃ κατόπιν ἐμάθομεν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι ἀφοῦ κατόπιν ἀνέγνωμεν μετὰ προσοχῆς αὐτὴν εἰς τὸ ἐκτυπωθὲν πλέον φύλλον, ἐγεννήθη ἐν ἡμῖν ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων, καθόσον μάλιστα γνωρίζομεν ὅτι ὁ Ἄγγλος οὗτος εἶνε εὐγενέστατος τοὺς τρόπους καὶ φύσει καλὸς ἄνθρωπος διὸ καὶ ἀπολαύει γενικῆς ἀγάπης. Ἐρευνήσαντες λοιπὸν ἐμάθομεν ὅτι τὰ πράγματα εἶχον ὅλως ἀλλοίαν ὄψιν ἢ ὡς ἐξετέθησαν, καὶ ἐκφράζομεν τὴν εἰλικρινῆ λύπην μας διότι ἄκοντες προσεβάλομεν τὸν εὐγενῆ τοῦτον Ἄγγλον.

⁂

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων μας ἐπὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῶν κτηματολογίων καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδίκου ὅλως καὶ παρανόμου συστήματος καθ' ὃ, ὅταν πρόκηται νὰ μεταβιβασθῇ ἐν οἱονδήποτε κτῆμα ὅσον μικρᾶς ἀξίας καὶ ἂν ἦνε, ἀνάγκη πρῶτον νὰ πληρωθῶσιν οἱ ὀφειλόμενοι διάφοροι φόροι καὶ τοῦ πωλοῦντος καὶ τοῦ ἀγοράζοντος. Ὁ πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦνται ἀπὸ σήμερον νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους τοῦ οἰκονομολογικοῦ ἔτους 88, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν ἤρχισεν· εἶνε δίκαιον τοῦτο; Ὀφείλουσι, νομίζομεν, οἱ κ. ἀντιπρόσωποι νὰ ποιήσωσι λόγον περὶ τούτου εἰς τὸ νομοθετικόν.

⁂

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἑσπέρας περὶ ὥραν 11 τρεῖς στρατιῶται, ἠθέλησαν φαίνεται νὰ γευθῶσι τῆς ἡδονῆς τῶν κυλούντων βαρέλια, ἢ νὰ γευθῶσι τοῦ περιεχομένου τοῦ βαρελίου, καὶ ἔλαβον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὅπου συνήθως ὑπάρχουν πολλὰ ἐκτεθειμένα, ἓν βαρέλιον, πλῆρες βέβαια οἴνου, διότι ἐδῶ εἶνε ἡ οὐσία, καὶ τὸ ἐκύλησαν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν, νὰ τὸ πάρωσι Κύριος οἶδε ποῦ, καὶ τότε νὰ κλίνωσι γόνυ ἐνώπιόν του, ὅπως εἰλικρινέστερον θύσωσι τῷ προσφιλεῖ αὐτῶν Βάκχῳ, ἀλλ' ἡ ἡμέτεροι, ἀφίνουν κανένα νὰ ἐκτελέσῃ ἀνενοχλήτως τὰς θυσίας του; τοὺς ἔτρεξαν καὶ κατώρθωσαν νὰ τοῖς ἀφαιρέσωσι τὸ προσφιλὲς εὕρημα ἀφοῦ εἰδοποίησαν καί τινας κλητῆρας. Παρομοίαν πρᾶξιν δὲν ἐνθυμούμεθα ἐν Λεμησσῷ. Μὴ χειρότερα!

⁂

Καθ' ἃ ἐκ Λάρνακος πληροφορούμεθα, διάφοροι τραγικαὶ σκηναὶ ἔλαβον ἐκεῖ χώραν τὴν προχθὲς Τετάρτην μετὰ μεσημβρίαν κατὰ τὰς ἀναπληρωματικὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ὥστε ἐδέησε νὰ ἐπέμβῃ ἡ Ἀστυνομία ὅπως καθησυχάσῃ τὰ πράγματα. Τοῦτο δὰ μᾶς ἔλειπε. Καὶ ταῦτα μὲν φαίνονται ὅτι εἶνε συμπτώματα τοῦ ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐνδιαφέροντος τοῦ δημοσίου, πλὴν ὄχι καὶ νὰ προβαίνωσι τὰ πράγματα μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ φαίνωνται ὅτι πρὸς κερασμὸν ἀτομικῶν καὶ κομματικῶν παθῶν γίνονται.

⁂

Χθὲς ὁ ὅρμος μας ἐφιλοξένησεν Ἰταλικὸν πολεμικὸν πλοῖον, φέρον τὸν ὑποναύαρχον τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου. Ἐχαιρέτησε τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν δι' 11 κανονοβολισμῶν καθ' ἣν στιγμὴν ἐπεσκέπτετο αὐτὸ ὁ διοικητὴς τῆς πόλεώς μας. Ὁ ὑποναύαρχος ἐξῆλθε καὶ περιεφέρετο ἐντὸς τῆς πόλεως συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σ. Φραγκούδη, ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς τὸ Νομοθετικὸν πατέρα του, πράκτορα ὡς γνωστὸν τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου. Τὸ ἑσπέρας τὸ πλοῖον ἀνεχώρησε.

⁂

Τινές, ἐν τῷ περὶ ἀπορρίψεως τῆς προτάσεως τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου ὡς δημοτικοῦ συμβούλου [illegible] ἡμῶν τοῦ παρελθόντος φύλλου, διέγνωσαν κακεντρεχῶς πως πρόθεσιν προσβολῆς κατὰ τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου. Ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς ποῦ ἔγκειται τὸ προσβλητικόν, εἰπόντες ἁπλῶς ὅτι «ἀπερρίφθη ἡ πρότασις ὡς παράτυπος». Ἀπεναντίας μάλιστα δημοσιεύσαντες ἡμεῖς χάριν πλειοτέρας ἀκριβείας τὰ λαβόντα χώραν, εἰλικρινῆ πρόθεσιν εἴχομεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν κ. Ν. Ἰωαννίδην ὡς θεωρηθέντα ἱκανὸν καὶ κατάλληλον ὑπὸ τῶν πολιτῶν νὰ καθέξῃ θέσιν δημοτικοῦ συμβούλου πλὴν ἡ «πρότασις ἀπερρίφθη», χάριν δὲ πλειοτέρας σαφηνείας λέγομεν ἤδη ὅτι ἡ πρότασις ἀπερρίφθη, διότι ἀντὶ ἑνὸς ὑποστηρικτοῦ, ὡς ὁ δημαρχ. νόμος διακελεύει, εἶχε δύο ἡ πρότασις τοῦ κ. Ν. Ἰωαννίδου. Ἰδοὺ τὸ μόνον ἀληθές.

⁂

Τὴν προσεχῆ Τρίτην, 3 Ἀπριλλίου, θέλει λάβῃ χώραν ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ διαμερίσματος Λεμησσοῦ—Πάφου ὅπως καταλάβῃ τὴν χηρεύουσαν ἐν τῷ Νομοθετικῷ θέσιν τοῦ μακαρίτου Δ. Λ. Νικολαΐδου. Ἄγνωστοι διατελοῦσιν εἰσέτι οἱ προταθησόμενοι.

⁂

Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ' βιβλίον τῆς ἀξιολόγου καὶ ἀξιαναγνώστου «Βιβλιοθήκης τοῦ λαοῦ» τοῦ κ. Ζύγουρα, πραγματευόμενον περὶ τοῦ «πῶς γίνονται τὰ χρήματα» καὶ ἐμπεριέχον ὡραίας καὶ πρακτικωτάτας συμβουλάς.

Καμμιὰ φορὰ 'ς τὴν κοινωνίαν
λέγει κανεὶς χωρὶς νὰ θέλῃ
καὶ ξύδι παρισᾶ τὸ μέλι
ἀπὸ κακὴν πληροφορίαν.

προχθὲς κ' ἐγὼ ὁ καϋμένος
εἰς τὴν τετάρτην μου τὴν πτίση
κἄτι ποῦ εἶχα τραγουδήσῃ
εὑρέθην ὅλος λανθασμένος.

ὅ τι τὸ στόμα τοῦ «Διαβόλου»
διὰ τὸν Χάκετ εἶχε ψάλλῃ
μανθάνω τώρα τέτοιον χάλι
χώραν δὲν ἔλαβε διόλου.

κάμποσον ἀληθῶς λυποῦμαι
γιατὶ ὁ εὐγενὴς αὐτὸς
τώρα καθὼς πληροφοροῦμαι
ἀπ' ὅλους εἶνε ἀγαπητός.

«Διάβολος»

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλ.» (ἐνταῦθα)

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ, τὰ ὀλίγα ταῦτα ἅτινα θὰ σᾶς πῶ, ἑνὸς συμβάντος ἐδῶ στὴν Λεμησσὸν 'ς τὰς δώδεκα τοῦ Μάρτι τοῦ 88, ἦτο Σάββατον βράδυ καὶ περὶ τὰς ἑπτὰ, ὅτε περνοῦσεν Ἄγγλος τις ἀπὸ τὴν ἀγοράν, ὡς ἐκ τοῦ σχήματός του ἐξέλαβον ἐγὼ, νὰ ἦνε εὐπατρίδης καὶ σᾶς τὸ βεβαιῶ· ἐβάδιζε μὲ βῆμα ταχὺ ὡς συνηθεῖ ἀλλ' αἴφνης τὸ βραδύνει καὶ εἶτα σταματεῖ· ἔσπευσα γιὰ νὰ εἰδῶ τί εἶχε τοῦ συμβεῖ κι' αὐτὸς μὲ τ' ἀγγλικά του μοῦ λέγει κἄτι τι, μὰ ἐγὼ ὁ καϋμένος δὲν ξεύρω ἀγγλικά, κ' ἤρχισα νὰ χάνω καὶ τὰ ἑλληνικά· μ' ἠρώτησε λοιπὸν διὰ διερμηνέως ποιὸς κατοικεῖ τἀνώγεων ποῦ ἵστατο ἐμπρὸς, ἐνόησα ἀμέσως πῶς τοῦ 'χυσαν νερὸν κ' εὐθέως τοῦ τὸ εἶπα πῶς εἶνε πυραρίον· τοῦ εἶπα καὶ τὸν κάτοχον πῶς λέγεται Ἀττοῦν, τὸν γράφουν στὸ χάρτι τους καὶ μ' ἀποχαιρετοῦν. Ἰδοὺ τί ὑποφέρει τις πλίον στὴν Λεμησσόν, ἀπὸ τῶν πυραρίων τὸν μέγαν ἀριθμόν· ἀλλὰ τί εἶπα; ἔσφαλα· συγχώρησιν ζητῶ γιατ' εἶν κι' αὐτοὶ στολίδι διὰ τὴν Λεμησσόν, Ὁ [illegible] ἔχει ἰσχὺν γιατ' εἶν' ἀνώτερος ἐδῶ, καὶ εὔχομαι νὰ ἐνεργήσῃ γιὰ τοῦ τόπου τὸ καλό. Ἐνεργήσατε καὶ σεῖς μέλη Δημαρχιακὰ γιὰ νὰ μὴ ρίπτουν στοὺς διαβάτας ἀκάθαρτα νερά. ἂν καὶ ὅλοι τὴν γνωρίζουν τὴν δραστηριότητά σας, ἐργασθῆτε καὶ γιὰ τοῦτο ὅλοι μὲ τὰ σωστά σας, ἐγὼ ἀναμένω ὅμως νὰ ἰδῶ, γιὰ τὸ συμβὰν τοῦτο εἰς τὸν ἰσχυρὸν, ἂν στείλῃ προσκλητήριον στὴν χύσασαν νερόν.

Εἷς Μυριανθεύς.

Ἐκ Λευκωσίας.—Τὸν κ. Κέϊτ ἀστυνόμον ἀκολουθεῖ πάντοτε ὁ κύων του. Πρό τινων λοιπὸν ἡμερῶν διαβαινόντων ἀμφοτέρων ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ὁ δεύτερος, μὴ διδαχθεὶς φαίνεται καλῶς τὴν εὐπρεπῆ συμπεριφοράν, ἐσήκωσε τὸν πόδα του νὰ οὐρήσῃ ἐπὶ τῶν πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένων ἐκεῖ λαχανικῶν, ὁ δὲ κύριος τούτων, παιδίον τι, ἀγνοῶν τὴν ἀγγλικὴν νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν κύνα τὸ ἄτοπον τοῦτο, τὸν ὤθησεν ἄκρῳ τῷ ποδὶ διὰ νὰ μὴ οὐρήσῃ ἐπὶ τροφίμων· ἀλλὰ τοῦ κυνὸς εἰδοποιήσαντος τὸν κύριόν του ὅτι τοῦ ἐτάραξαν τὴν ἡσυχίαν, ὁ κύριος διὰ τοῦ μαστιγίου του κατέφερε 3—4 μαστιγώσεις τοῦ δυστυχοῦς παιδίου, ἐνώπιον πολλῶν, ἀπαθῶς θεωμένων τὸ πρᾶγμα. Τὸ παιδίον ἐνήγαγε τὸν ἀστυνόμον καὶ ἐμμαρτύρως ἀπέδειξε τὸ ἀληθὲς τῆς ἀγωγῆς του, τὸ παρελθὸν δὲ Σάββατον ὁ Ἄγγλος δικαστὴς κ. Σίγαρ ἐκδικάσας τὴν ὑπόθεσιν κατεδίκασε τὸν κ. Κέϊτ εἰς πρόστιμον μόνον δύο σελλινίων, προσθέσας ὅτι τοῦτ' αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος θὰ ἔπραττεν, εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. ἀστυνόμου καὶ θὰ ἐφήρμοζε καὶ καθ' ἑαυτοῦ τὸν αὐτὸν νόμον. Ἰδοὺ τὸ πέρας τῆς δίκης, ἀλλ' ἡμεῖς, νομίζομεν, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει τὴν αὐτοδικίαν, ὡς καὶ ὁ δικηγόρος τοῦ ἐνάγοντος, κ. Ι. Θεοδότου ἔλεξεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἄλλως πρὸς τί οἱ νόμοι καὶ τὰ δικαστήρια;

Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ συνεζητεῖτο ἐν τῷ Νομοθετικῷ τὸ «περὶ προστασίας τῶν ζώων» νομοσχέδιον, οὗπερ, τροποποιηθέντος ἢ μᾶλλον ἀλλοιωθέντος ὑπὸ τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, ἤρξατο ἡ κατ' ἄρθρα ἐπιψήφισις καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι μετὰ πολλῶν ἀγορεύσεων καὶ πεισματωδῶν συζητήσεων.

Τῇ ἀληθείᾳ οἱ ἡμ. βουλευταὶ θαρραλέως καὶ πρεπόντως συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τοῦ τλήμονος τούτου τόπου ἰδίᾳ δὲ ὁ ἔνθερμος καὶ ἀτρόμητος πατριώτης κ. Λιασίδης, ὅστις φιμώνει τὰ στόματα τῶν ἐπισήμων μελῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ σύμπνοια αὐτὴ τῶν ἀξιοτίμων βουλευτῶν μας καὶ ἡ ἀνδρικὴ αὐτῶν στάσις θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους τῆς συνόδου.

«Εἷς λευκόθριξ»

Φίλη «Σάλπιγξ» (ἐκ Λάρν. 24 Μαρ. 88).

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, διεξήγετο πεισματωδῶς ὁ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημαρχιακῶν μελῶν ἀγών.

Δύο στρατόπεδα ἐστήθησαν, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν τορίων μὲ πρόεδρον των τὸν Κύριον Ν. Ροῦσσον, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων μὲ πρόεδρόν των τὸν Κύριον Ν. Λ. Γεωργιάδην.

Σήμερον ἠνοίγησαν αἱ Κάλπαι, αἵτινες ὑπέδειξαν Δημαρχιακὰ μέλη τοὺς Κυρίους Ν. Λ. Γεωργιάδην, Σοφοκλῆν Νικολαΐδην φιλελευθέρους, καὶ τοὺς Κυρίους Ν. Ροῦσσον καὶ Θωμὰν Πέτρου τορίους, ἐναπολείπεται ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς ἀκόμη μέλους, ὅπως τὰ μέλη συμπεπληρωμένα ἐκλέξωσι μεταξύ των τὸν πρόεδρόν των.

Τοσαύτη ζωηρότης καὶ ἐνδιαφέρον ἐκυκλοφόρει χθὲς εἰς τὰς καρδίας τῶν ψηφοφόρων, ὥστε ἐνόμιζες ὅτι εὑρίσκεσαι πράγματι εἰς πολεμικὸν στρατόπεδον, εἰς στρατόπεδον μαχόμενον, καὶ ἀναμένον σπασμωδικῶς τὴν ἔκβασιν τῆς μάχης.

Αἱ ζητωκραυγαὶ τῶν φιλελευθέρων, ὄντων πολυπληθῶν ἀντήχουν ἄχρι τρίτου οὐρανοῦ, αἱ καταχραυγαὶ κατὰ τοῦ καθεστῶτος καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης Δημαρχιακῆς ἐξουσίας ἦσαν ἀπερίγραπτοι.

Ἀποροῦμεν πῶς ὁ Κύριος Ν. Ροῦσσος, ἀκούων τὰς τοιαύτας καταφορὰς δὲν ἠθέλησεν, εὐγενῶς φερόμενος, νὰ δώσῃ ἐπισήμως τὴν παραίτησίν του πρὸς κατεύνασιν τῶν παθῶν. Πλείστην βεβαίως δημοτικότητα θὰ ἀπέκτα καὶ ἀληθοῦς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ θὰ καθίστατο ἄξιος ἐὰν κηδόμενος τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης τῆς πόλεως, παρῃτεῖτο. Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ τὰ αἴτια ἕνεκα τῶν [illegible], [illegible] εἰς [illegible] [illegible] τοῦ δημοσίου, καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἀψηφῶν τὴν προστασίαν τῆς φωνῆς τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἀφῆκε τὴν ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἕδραν των, σιγῶσαν σφρυγῶσαν, καὶ ἔτρεξεν εἰς Λάρνακα, ὅπως προστατεύσῃ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφους, καὶ ἐνεργήσῃ πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐκλογῆς του.

Ἡ μερὶς τῶν φιλελευθέρων, ἥτις ὡς φαίνεται θὰ ἐπιτύχῃ τῆς ἀρχῆς. ἐξέδοτο προγράμματα ἀφορῶντα τὴν καλὴν διαχείρισιν τοῦ Δημαρχείου καὶ τῶν ὁποίων ἡ οὐσία ὡς ἀνδρικὴ, ἐπηνέθη καὶ ὑπὸ τῶν ἐναντίων οἵτινες μυρολογοῦντες τὴν τύχην των, ηὔχοντο, νὰ μὴ μείνωσι τὰ προγράμματα, γράμμα νεκρόν. Τὸν κύριον Ν. Ρoῦσσον ἂν καὶ ἀνώτερον πάσης συμβουλῆς, θὰ ἐτολμῶμεν νὰ συμβουλεύσωμεν ὅπως χάριν τῆς κοινῆς καὶ ἰδίας ἡσυχίας ἀποχωρήσῃ τοῦ Δημαρχείου, καὶ καταγείνῃ εἰς ἄλλα ἔργα ἐπωφελέστερα δι᾽ ἑαυτὸν, καὶ τὸν κόσμον ὃν ἐτάχθη νὰ ὠφελήσῃ.

Εἷς ἀδιάφορος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Καὶ ὁ θάνατος τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ὡς καὶ ἡ ζωή του, εἶνε εἰρήνης ποιητικός. Πρὸ τοῦ θανάτου του τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα ἵστανται πενθοῦντα τὸν ἐπίτιμον στρατάρχην των καὶ θὰ πενθῶσιν ἐπὶ μῆνα ὁλόκληρον. Ὁ Φρειδερῖκος νῦν αὐτοκράτωρ, καταλαβὼν τὰς ἡνίας τοῦ κράτους, ἐκεραύνωσε κἄπως τὰς ἀντισυνταγματικὰς τάσεις τοῦ σιδηροῦ ἀρχικαγκελλαρίου Βίσμαρκ διὰ τῆς ὑπὲρ διατηρήσεως καὶ προστασίας τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν προκηρύξεώς του. Δυστυχῶς ἡ βασιλεία του πολὺ ὀλίγον θὰ διαρκέσῃ, πρὸς χαρὰν βεβαίως τοῦ κ. Βίσμαρκ, ὁ δὲ διάδοχος, ὁ μαθητὴς καὶ θιασώτης τοῦ Βίσμαρκ θὰ κυβερνᾷ τότε συμφώνως πρὸς τὰ νεύματά του, ἀλλὰ εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι ἐκλιπόντος ἤδη τοῦ γηραιοῦ Γουλιέλμου θ᾽ ἀναγκασθῇ ὁ Βίσμαρκ ν᾽ ἀποβάλῃ μεγάλην δόσιν τῆς ὑπερηφανείας καὶ αὐθαδείας του καὶ ν᾽ ἀσπασθῇ ἄλλην, ἀντίθετον ἴσως, πολιτικήν. Αἱ συγκινήσεις ὅμως, φαίνεται, τὸν ἔβλαψαν καὶ πάσχει ἤδη. Ἀμφιβάλλομεν ἂν ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν θανόντα αὐτοκράτορα ἦτο τόσον εἰλικρινὴς ὥστε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ εἰς τὸν τάφον.

Ἡ Ὑψ. Πύλη πιεσθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἠναγκάσθη νὰ πέμψῃ ἐγκύκλιον πρὸς τὸν Κοβοῦργον ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας ὅτι θεωρεῖ παράνομον τὴν κάθοδον καὶ ἐγκατάστασίν του εἰς Βουλγαρίαν, ἀλλ᾽ ὁ Κοβοῦργος πᾶν ἄλλο σκέπτεται ἢ νὰ δώσῃ ἀκρόασιν εἰς τοιαύτας πλατωνικὰς διαμαρτυρήσεις, προετοιμάζεται δὲ στρατιωτικῶς ἵνα ἀντιστῇ βεβαίως καὶ εἰς καμμίαν ἀπόπειραν πρὸς ἐκδίωξίν του. Πόρρω ὅμως ἀπέχει ἡ Πύλη τοῦ νὰ ἐπέμβῃ καὶ στρατιωτικῶς ὅπως καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν κατὰ τῆς παρανόμου ἡγεμονίας δήλωσίν της. Ἐν τοιαύτῃ θέσει πραγμάτων, μένει νὰ ἴδωμεν τί σκοπεύει νὰ πράξῃ ἡ Ρωσσία, ἥτις βεβαίως δὲν ἔκαμε τὰς τρομερὰς ἐκείνας στρατιωτικὰς παρασκευὰς καὶ τὰς μεγάλας στρατιωτικὰς συγκεντρώσεις, χάριν μόνον μιᾶς πλατωνικῆς τῆς Πύλης δηλώσεως. Ὁ θάνατος ὅμως τοῦ Γουλιέλμου δι᾽ ὃν ἐπὶ μῆνα θὰ πενθῶσι τὰ ρωσσικὰ στρατεύματα καὶ ὁ ἐπικείμενος καθ᾽ ἃ λέγεται θάνατος τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, δι᾽ ὃν πάλιν ἐπὶ ἕτερον μῆνα θὰ πενθῶσι, παρέχει εἰς τὴν Ρωσσίαν εὔσχημον μέσον τοῦ νὰ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ μέσα πρὸς ὅσον οἷόν τε ὁμαλωτέραν τῶν πραγμάτων τροπήν.

—Ὁ τύπος σχολιάζει μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὴν προκήρυξιν τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, ἐχαρακτήρισε δὲ τὰς δηλώσεις αὐτοῦ ὁ μὲν φιλελεύθερος ὡς θριαμβευτικὰς, ὁ δὲ συντηρητικὸς ὡς γλυκυπίκρους (aigredoux).

Ἡ ὑγεία τῆς Αὐτοκρατείρας Αὐγούστης ἐβελτιώθη.

Ὁ αὐτοκράτωρ Φρειδερῖκος ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὴν ἐπιτροπὴν τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου.

Οἱ ἰατροὶ ἀποφαίνονται ὅτι εἶνε εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ αὐτοκράτορος.

Βιέννη 26.—Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος γράφει ὅτι φροῦδαι θ᾽ ἀποβῶσιν αἱ ἐλπίδες τῶν προσδοκώντων μεταβολὴν τῆς γερμανικῆς πολιτικῆς, ἣν ἐξακολουθεῖ ρυθμίζουσα ἡ κραταιὰ χεὶρ τοῦ Βίσμαρκ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ.

Σάββατον 19 Μαρτίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 54 δύσις ὥρ. 6 λ. 12.

Τετάρτη 23 Μαρτ. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 51 δύσις ὥρ. 6 λ. 15.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία ἄπιστα	γρ.	140—145
συνήθη	»	100—120
κόκκινα χαλασμένα	»	60— 80
ξυνισμένα		50— 70
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.		40— 43
Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ χαλεπικὸν καντάρι.	γρ.	84— 85

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τῆς 23 Ἀπριλίου ἑορτὴ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου συμπίπτει ἐφέτος τὸ μέγα Σάββατον, οἱ ἐκκλησιαστικοὶ τύποι μεταθέτουσι ταύτην τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου, ὁπότε γενήσεται καὶ ἡ συνήθης πανήγυρις.

Λάρνακι 1 Μαρτ. 1888.

Ἐκ τῆς Ἐφορίας τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Κοντοῦ

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Βασιλείου Ζ. Μαρκίδου ὁδὸς Ἁγ. Γεωργίου, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλεῖται μακαρονάδα Νεαπόλεως πρωτίστης ποιότητος ἄβροχος καὶ νωπή, λιανικῶς μὲν πρὸς γρ. 3 3)4 ἡ ὀκᾶ, χονδρικῶς δὲ πρὸς γρ. 3 1)4.

---

24. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.

(συνέχεια)

476. Ὁ Ὀρέστης ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκρου βασιλέως τῶν Ἐρούλων.

—Ἤκμαζεν Ἱεροκλῆς ὁ πλατωνικὸς φιλόσοφος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—Ἡ Ρώμη ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ὀδοάκρου, βασιλέως τῶν Ἐρούλων.

—Τὸ Δυτικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος καταστρέφεται, 507 ἔτη ἀπὸ τῆς περὶ Ἄκτιον μάχης, καὶ 1224 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης.

481. Κλόβις βασιλεὺς τῶν Φράγκων.

—Ὁ Ζήνων, διορίζει τὸν Θεοδόριχον τὸν Ὀστρογότθον στρατηγόν του, καὶ ἀναδεικνύει αὐτὸν ὕπατον.

483. Λιτανεῖαι καὶ Κώδωνες τὸ πρῶτον εἰσάγονται.

485. Μάχη ἐν Οὐεσσόνοις, καθ᾽ ἣν ὁ Κλόβις, υἱὸς τοῦ Χιλδερίκου, ἐνίκησε τὸν Ρωμαῖον στρατηγὸν Συάγριον.

—Ἤκμαζεν ὁ Γεννάδιος, ἱερεὺς τῆς Μασσαλίας.

488. Ὁ Θεοδόριχος, ὁ Ὀστρογότθων βασιλεὺς, καθολοκληρίαν νικᾷ τὸν Ὀδόακρον, καὶ ἀναγνωρίζεται βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ζήνωνος.

490. Οἱ Βουργούνδιοι, ὑπὸ τὸν Γονδεβάλδην, ἐρημοῦσι τὴν Ἰταλίαν.

—Ἡ Ἰρλανδία, καλουμένη Νῆσος τῶν Ἁγίων, ὑπῆρξε περίφημος διὰ τὰ σχολεῖά της.

491. Ἀναστάσιος αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς ἀναγορεύθη θανόντος τοῦ Ζήνωνος.

463. Θεοδώριχος φονεύσας τὸν Ὀδόακρον καὶ ἐκδιώξας τοὺς Ἐρούλους ἀπὸ τῆς Ρώμης ἀναγορεύεται βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.

497. Ὁ Κλόβις καὶ Φράγκοι ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ χριστιανικῇ πίστει.

499. Συμμαχία μεταξὺ Κλόβιος καὶ Θεοδορίχου.

500. Ὁ Γονδεβάλδης, ὁ Βουργούνδιος, καθίσταται ὑποτελὴς εἰς τὸν Κλόβιν.

501. Οἱ Βουργούνδιοι νόμοι δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Γονδεβάλδου.

502. Ὁ Καβάδης βασιλεὺς τῆς Περσίας ἐρημοῖ μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους.

—Ἤκμαζεν ὁ στέφανος Βυζάντιος ὁ γραμματεὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

504. Τὸ ἀνατολικὸν κράτος συνάπτει εἰρήνην μετὰ τοῦ Καβάδη.

207. Ὁ Κλόβις νικᾷ τὸν Ἀλάριχον, τὸν Οὐϊσίγοτθον καὶ δέχεται πρεσβείαν συγχαρητήριον κομίζουσαν καὶ τὸ στέμμα τοῦ Δυτικοῦ κράτους, ἀπὸ τοῦ Ἀναστασίου, αὐτοκράτορος τῆς Ἀνατολῆς.

508. Θεοδόριχος ὁ Μέγας νικᾷ τὸν Κλόβιν ἐν τῇ μάχῃ τῆς Ἀρελάτης (ARLES) καὶ τότε ποιεῖ εἰρήνην μετ᾽ αὐτοῦ.

—Ὁ Ἀρθοῦρος ἐξηλέχθη Πενδραγών, ἤτοι ἀνώτατος ἡγεμὼν τοῦ ἐν Κυμβρίᾳ (CRMBERLAND) Βρεττανικοῦ βασιλείου.

610. Ὁ Κλόβις κατέστησε τὰ Παρίσια μητρόπολιν τοῦ βασιλέως τῶν Φράγκων.

511. Θάνατος τοῦ Κλόβιος.—Διαίρεσις τοῦ βασιλείου αὐτοῦ μεταξὺ τῶν τεσσάρων υἱῶν του Χιλδεβέρτου, Θ- [illegible], Κλοταίρου καὶ Χλοδ[illegible].

512. Οἱ Ἐρούλοι [illegible] παρὰ τοῦ Ἀναστασίου νὰ εἰσέλθωσιν εἰς Θράκην.

—Ὁ Βιταλιανὸς στρατηγὸς Σκύθης, πολιορκήσας τὴν Κωνσταντινούπολιν, ζητεῖ παρὰ τοῦ Ἀναστασίου ν᾽ [illegible] τὰς ἀποφάσεις τῆς Δ΄. Συνόδου.

516. Τὸ Χριστιανικὸν ἡμερολόγιον πρὸς [illegible] τοῦ χρόνου εἰσάγεται ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Μοναχοῦ.

517. Οἱ Γέται, βάρβαροι Οὐγγροτρανσυλβανοὶ, ἐρημοῦσι τὴν Ἰλλυρίαν, Μακεδονίαν, καὶ Ἤπειρον.

518. Ἰουστῖνος Α΄. αὐτοκράτωρ τῆς ἀνατολῆς, ἀνυψώθη ἐκ τῆς ἀφανείας του ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, θανόντος τοῦ Ἀναστασίου.

519. Ὁ Ἰουστῖνος ἐπαναφέρει τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους καὶ καταδικάζει τοὺς Εὐτυχιανούς.

—Ὁ Καβάδης βασιλεὺς τῆς Περσίας προτείνει ἵνα ὁ Ἰουστῖνος υἱοθετήσῃ τὸν υἱόν του Χοσρόην, καὶ τοῦ Ἰουστίνου ἀποποιηθέντος, ἐγείρει πόλεμον κατ᾽ αὐτοῦ.

525. Οἱ Ἀριανοὶ ἐπίσκοποι καθῃρέθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου.—Τούτους ἱκανοποίησεν μετὰ πολλῆς τιμῆς ὁ Θεοδόριχος.

—Ἡ Ἀντιόχεια καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις κατεστράφησαν καθόλου ὑπὸ σεισμοῦ, πλὴν ἀνοικοδομήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἰουστίνου.—Ὁ Ἰουστῖνος υἱοθετεῖ τὸν ἀνεψιόν του Ἰουστινιανόν.

526. Ὁ Θεοδόριχος φονεύει τὸν συγκλητικὸν Βοήθειον καὶ σύμμαχον, τὸν πενθερόν του, ὑπὸ δυσπιστίας.

—Εἰσήχθη τὸ εὐχέλαιον μυστήριον.

527. Θανόντος ἐκ μελαγχολίας τοῦ Θεοδορίχου, διεδέχθη τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας ὁ τοῦ Εὐθερίχου, γαμβροῦ ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Θεοδορίχου, υἱὸς Ἀθαλάριχος, τοῦ πατρός του πρωΐμως ἀποβιώσαντος.

—Ἰουστινιανὸς Α΄. διαδέχεται τὸν θανόντα θεῖόν του Ἰουστῖνον, εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Ἀνατολῆς.

[illegible] Ὁ Ἰουστινιανὸς διὰ τοῦ Τριβωνιανοῦ ἐξέδωκε τὰς Πανδέκτας, βιβλία πολιτικῶν νόμων καὶ τὰς Νεαράς του.—Ἔκτισε ναοὺς, νοσοκομεῖα, γεφύρας, ὑδραγωγεῖα καὶ πλῆθος φρουρίων καὶ ὀχυρωμάτων.

(ἕπεται συνέχεια)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»